

Geneza Ruchu Szensztackiego



Ruch Szensztacki należy do ruchów odnowy coraz bardziej rozpowszechniających się w całym katolickim świecie. Jego celem jest odnowa świata w Chrystusie przez Maryję Matkę Trzykroć Przedziwną. U podstaw ruchu znajduje się „przymierze miłości” z Maryją, zawarte przez pierwsze pokolenie członków w dniu 18.X.1914 roku w kaplicy w Szentszta k. Koblencji w Niemczech. W ten historyczny dla Ruchu akt włącza się każdy - należący do jego wspólnoty. Idea przymierza miłości z Matką Bożą wyrosła w sercu Ojca Kentenicha z jego głębokiej wiary. Z refleksji nad dziejami zbawienia oraz obecności w nich Maryi. W Maryjnym Ruchu Apostolskim z Szentszta szczególne miejsce zajmuje rodzina, z racji swego specjalnego zadania wychowawczego. Założyciel Szentsztatu podkreślił prawdę, że rodzina buduje Kościół. W niej bowiem, w „Sanktuarium nowego życia” wzniesionym na sakramencie małżeństwa przychodzi na świat osoba ludzka. Aby ukształtować tę osobę ludzką na człowieka wielkiego formatu nie można pominąć wychowawczego działania Maryi, która jest niezawodną Współpracowniczką Boga dlatego w Jej ręce złożył Bóg dzieło uświęcania swych dzieci. Rozwój Rodziny Szensztackiej opiera się na żywej więzi z sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej, gdzie doświadcza się szczególnego Jej działania.

Sanktuarium w Schönstatt jest duchowym centrum i kolebką Ruchu Szensztackiego. Na wzór tego pierwszego, powstało już na całym świecie 179 sanktuariów. W Polsce obecnie istnieje 6 sanktuariów Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej. Jedno z nich – Sanktuarium Wieczernika - Coenaculum znajduje się w Winowie koło Opola. Modląc się w sanktuarium, można prosić sobie oraz innym wiele łask, między innymi:

- przemiany serca,
- zadomowienia w Sercu Bożym,
- zapal apostolski w dawaniu świadectwa o Chrystusie.

Oryginalną formą apostołatu stało się zakładanie "sanktuariów domowych" w rodzinach jako miejsc modlitwy, sakralizacji życia poprzez zawierzenie Bogu swojej codzienności. „ *Szczególnym przejawem Macierzyństwa Maryi w stosunku do ludzi są miejsca, na których spotyka się z ludźmi - domy, w których Ona mieszka. Domy w których odczuwa się szczególną obecność Matki. Takich miejsc i domów jest ogromnie wiele i są różne.*” (Jan Paweł II – homilia w Fatimie 13.05.1982) Te słowa Papieża oddają istotę domowych sanktuariów szensztackich.

Ruch Szensztacki w Polsce.....

Do Polski Dzieło Szensztackie przybyło wraz z siostrami Maryi w roku 1946. Szensztacki Instytut Sióstr Maryi ma swą siedzibę w Otwocku - Świdrze, k. Warszawy.

Instytut Ojców Szensztackich przeszczepili w 1981 r. o. Przemysław Lutyński, pierwszy przełożony ojców w Polsce, oraz o. Henryk Szymański, obaj pochodzący z diecezji kieleckiej. Na kilkanaście dni przed śmiercią działalność tę zatwierdził kardynał Stefan Wyszyński, prymas Polski. Ów instytut ma siedzibę w Józefowie k. Warszawy.

W diecezji

Na Opolszczyźnie Ruch Szensztacki oficjalnie rozwija się od 1982 roku. Działalnością apostołską zajmowała się Siostra Maria Osińska. W tym to roku powstaje pierwsza grupa rodzin szensztackich przy katedrze opolskiej. Tworzą się małe wspólnoty matek szensztackich i młodzieży żeńskiej. Powstają pierwsze sanktuaria domowe.

W parafii Łambinowice... .

Był rok 1984. Kilka dni po śmierci ks. Jerzego Popiełuszki, parafia Łambinowice przeżywała w głębokiej zadumie i refleksji swoje coroczne rekolekcje. Na zakończenie, tj. 28 października, proboszcz parafii Łambinowice, ks. Józef Ledwig zaprosił siostrę Marię Osińską, aby przybliżyła parafianom istotę RUCHU. Osoby chętne, które pragnęły poznać bliżej duchowość „Szensztatu” wpisywały się do księgi wyłożonej w kościele. A potem odbywały się comiesięczne spotkania z siostrą Marią, które przygotowywały nas do zawarcia Przymierza Miłości z Matką Bożą;

22 czerwca 1985 r. wyruszyliśmy na pielgrzymkę: Częstochowa, Gidle, Warszawa-grób ks. Jerzego Popiełuszki, Świder.

23 czerwca 1985 r. w Sanktuarium Wierności w Świdrze, jednaście rodzin naszej parafii zawarło Przymierza Miłości z Matką Bożą, to było wielkie wydarzenie w naszym życiu. W

miesiącach letnich uczestniczyliśmy w pełnych duchowej głębi i autentycznej Bożej radości rekolekcjach w Głębinowie. Po powrocie przygotowaliśmy domowe sanktuaria, aby Matka Boża mogła wśród nas zamieszkać.

19 października 1985 roku ks. Józef Ledwig, proboszcz parafii Łambinowice uroczystie poświęcił Sanktuarium w poszczególnych rodzinach. Od tego dnia rozpoczęła się nasza codzienność z Maryją. To jest najważniejsze miejsce w naszych domach, tutaj gromadzimy się na modlitwie, błogosławimy dzieci wyruszające na życiowe ścieżki, przynosimy Maryi do skarbcza łask rodzinne radości, smutki, bóle To do Niej – naszej Matki przychodzimy, gdy sił brakuje i nie możemy już nic zrobić, gdy oczy są pełne łez, dłonie ściskają różaniec, a usta szepczą „Zdrowaśki”. Ona tuli do serca, ociera łzy i wlewa w serca nadzieję. Duchowym umocnieniem są adwentowe i wielkopostne dni skupienia, rekolekcje i uroczystości – wtedy pielgrzymujemy do winowskiego sanktuarium, żeby zaczerpnąć ze źródła I tak trwamy przy Maryi, która ciągle na nowo przemienia serca i kształtuje nasze życie w cichej codzienności już 25 lat.

12 czerwca 2010 roku obchodziliśmy w parafii Łambinowice mały jubileusz - 25 rocznicę zawarcia Przymierza z Matką Bożą Trzykroć Przedziwną. Uroczystościom przewodniczył ks. Bp Paweł Stobrawa.

Dziś Ruch Szensztacki skupia osoby, które kierują się w życiu tymi zasadami: praktyczną wiarą w Opatrzność Bożą i miłością do Matki Bożej. W Maryi szukają wzoru i pomocy do dojrzałego przeżywania swojej wiary i dawania o niej świadectwa w świecie. W tym RUCHU jest miejsce dla każdego, dla duchownych i świeckich, dla mężczyzn i kobiet, dzieci i młodzieży.

Jest też miejsce dla CIEBIE, jeśli chcesz....

/ opracowała Teresa Piwowarczyk /